

Yc
100

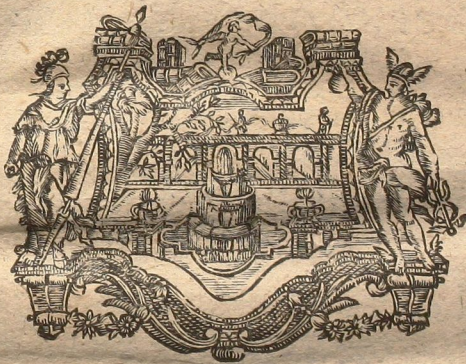
Q. H. 126, 6.

Henr. Wolf

DE

L A V D I B V S
I E N A E.

Yc
100

I E N A E
L I T T E R I S S C H I L L I A N I S
C I C I O C C L V I .

PAVIA
1841

ACADEMIAE IENENSIS PROECTORI MAGNIFICO
V I R O
ILLVSTRI ATQVE EXPERIENTISSIMO
ARTIS SALVTARIS GLORIA IMMORTALI CONSPICVO
**CAROLO FRIDERICO
KALTSCHMIED**

PHILOSOPH. ET MEDIC. DOCTOR. ANATOMIAE, CHIRVRGIAE ET
BOTANICES PROF. PVBL. ORDIN. SEREN. PRINC. DVG. SAXO-VINA-
RIENSIS ET ISENACENSIS, LANDGR. HASSO-DARMSTAD. ET MAR-
CHIONIS BRANDENB. BARVTH. ET CVLMBAC. CONSIL. AVL. MEDICO
ET PHYSICO, COMIT. PALAT. CAES. ACAD. IMP. NAT. CVRIOS, COLL.
ET ACAD. SCIENT. VTIL. ELECT. MOGYNT. ADS.
FAC. MED. SEN. ET H. T. DECANO

**CETERISQVE PROFESSORIBVS
LONGE CELEBERRIMIS**

**VIRIS ILLVSTRIBVS EXCELLENTISSIMIS GRAVISSIMIS
SVMME REVERENDIS CONSVLTISSIMIS
EXPERIENTISSIMIS**

**IMMORTALIBVS MERITIS LITTERATVM QVA PATET
ORBEM OBSTRACTVM SIBI HABENTIBVS**

**PATRONIS ET PRAECEPTORIBVS SVIS
SVBMISSO PIETATIS CVLTV AETERNVM DEVENERANDIS**

PATRIBVS PATRIAE

**ANTIQVAM ALMAE SALANAE GLORIAM NOMINIS
SVI FAMA TVENTIBVS AVGENTIBVS**

**HOCCE QVOD DE SALANAE LAVDIBVS GRACILI AVENA
MODVLATVS EST OPVSCVLVM**

**GRATI ANIMI LEVE QVIDEM MONIMENTVM TAMEN
SACRVM ESSE IVBET**

TANTORVM NOMINVM

CVLTVOR STYDIOSISSIMVS DEVINCTISSIMVSQVE

AVCTOR.

Qualis obscuro labyrinthi in orbe,
Haud secus, ni nos Ariadna ducat,
In via blandae sophiae minatur
Plurimus error.

Discrepant ex quo pius atque doctus,
Ne magis perdant animos quam honestent
Litterae, virtus timuit, futuri
Conscia secli.

Perdimur nondum, colimus **MINISTROS**
Quum **DEI TANTOS**, celebres docendo,
Dum docent factis praent, **DEI VOX**
Haecce, sequamur!

Ni coles agrum, cererisque sparges
Semen, infelix lolium virescit.
Sic homo manet sine disciplina
Mortis imago.

Ad leues umbras citius reuertar,
Sanctius si quid, cuperem nec auri
Pondus hac pro mente, Arabum nec omnes
Sumere gazas.

Phyllidem sumant alii canendam,
Quam iocus circumuolat et cupido,
Aut canant curas iuuenum, potentis
Pocula vini.

Seculi mores procul esse iussi:
Doctus indignas animo caducas
Esse res, mentem **PATRIBVS SALANAE**
Consecro totam

Ienae XI Calend. Octobr.

A. R. S. MDCLV.

HENRICVS WOLF

SOCIETAT. LATIN. COLLEGA ORDINARIVS

ILLVSTRIS SOCIETATIS LATINAE
DIRECTOR EXCELLENTISSIME
EPHORE CONSVLTISSIME
SODALES

CONSVLTISSIMI AMPLISSIMI PLVRIMVM
REVERENDE CLARISSIMI
GENEROSISSIMI PRAENOBILISSIMI
CVLTORES MV SARVM IENENSIVM ATQVE
AESTIMATORES DIGNISSIMI
AVDITORES OPTIMI

Ergo, quae dudum concepi pectore vota
Sunt concessa mihi? Iuvat hinc restantia mentem
Nectere verba, piam. Semper noua gaudia
spondens,
Aurea lux salue! Transacto quolibet anno
reque Deumque canam. Sunt haec natalia nostra,
Natalique die est et erit mihi festior haec lux
Qua incipiunt verae vitae procedere menses.
Omina nec desunt, dum mox ad culmina Pindi,
Queis Latiae musae dudum sua templa dicarunt,
Vix sperata meis referetur ianua votis:
Sidera iam tetigi, membris dum misceor huius
Ordinis illustris. Vos O! pellucida nostri

A 3

Lumina

Lumina Parnassi sacra per communia Phoebi,
 Pectora VESTRA quibus feruent vos iuro per ignes,
 Sanctius et si quid, musæ ne spernite agrætis
 Hoc pietatis opus, quæ, quando Heliconis honores,
 Delicias VESTRAS cantat, sua debita soluit.
 Adfuit placide! melius conamina VESTRO
 Adfensu cedunt.

Quid curo vincula linguæ?
 Quam veri studium nobis hunc soluit in usum.
 Sed quid ago? Nemo, qui adflatu numinis expers,
 Quid? Nec STIGELIVS, redemitus tempora lauro,
 Quantum quantum erat, Ienensis moenia Pindi
 Coelitus exstructi valuit memorare decenter.
 Ast grauiora iubent. Urbem non dicere velle
 Quæ complexa suis vlnis me nutrit et ornat
 Turpe foret. Dum se mea mens pietate ructur
 Arte caret tuto.

Quemnam sub vtroque polorum
 Arua, Salana, tui Paradisi conscia veris
 Aeterni fugiant, vbi tot per secula Olympo
 Delapsæ musæ fedes arasque locarunt?
 Caucaseæ certe suxerunt vbera Tigris
 Vel clausis oculis petulanter vana loquuntur,
 Quos, simul atque tuo diuino sole calefant,
 Non quaedam penetret nunquam percepta voluptas.

QVID dicam coeli geniumque situmque locorum,
 Mirifice sensus hominis qui fascinat omnis
 Inuitosue rapit? Salæ quid murmura dicam?
 Quid lapsus celebres? hortis seu mille ministrat
 Delicias; flumen potent ridentia prata;
 Siue molas ageret; seu vectigalia soluat;
 Tantum opus artificis res vt sit plena stuporis.

Iam

Iam mage fert animus mirari culmina montis;
 Arbore qui tectum caput inter nubila condit
 Eludique oculos; iam dum meditamur honores
 Principis Augusti siluarum nos tegit umbra.
 Hic loca per saxosa cadunt mirabile dictu
 Flumina, nec desunt herbae lapidesque probati.
 Hic philomela habitat, fedes nec deserit umquam,
 Nec cantus usquam meliores gutture promit.
 Quid dicam quantis exornet rusticus agros
 Artibus, et quam valde hominumque bouumque labori
 Alma Cerēs fauceat? Mentis quid gaudia dicam,
 Si iuuat in varios naturae inquirere lusus
 Qui feriunt sensus? Oculus si viscera montis
 Posset adire caui, quot ibi miranda videret!
 Hinc atque hinc rupes et saxa minantia caelo
 Ast impune, videt; stupefactus imagine rerum
 Horrescit gaudetque simul metuitque viator.
 Si peregrinus homo, cui consuetudine nondum
 Sopiti sensus, ad montis culmina vergit,
 Sub pedibusque tenet nubes et caelica tempe,
 Quam cupidis oculis, quos nulla molestia torquet,
 Vsque alia ex aliis numquam sibi visa stupefeit!
 Nonne alio in mundo? Nonne hic se credit inesse
 Elysiis campis? Nostris quid amoenius aruis
 Inuenias? simili cui manat copia cornu?
 Quin naturam adeo secum certasse putamus,
 Vt bona quaeque vagum large dispersa per orbem,
 Hoc in non magno centro coniuncta teneret.

Caelo STIGELIVS sedes has laudibus aequat
 Iure suo; nec tunc aderat par gratia cultus;
 Si foret in viuus, superasue rediret ad auras
 Quam grauiter caneret! ni forsan verba deessent.

Credi-

Creditis? oro vos, vos testes quotquot adestis
 Prouoco, num dubius patriam cognosceret urbem?
 Nonne adeo est species pronos mutata per annos
 Ut vel contendat cum quauis vrbe polita?
 Quantum, diues opum, quasuis Saxonia terras
 Fertilitate sua longe post ærga reliquit,
 Sic *Salana* tuum toto caput extulit orbe.
 Haud innota loquor. Res est vulgata per omnes
 Terras et populos. Hoc inuidus ipse fatetur.

QUAMVIS non desint meliorum carmina vatam,
 Ausu felici tibi qui sua debita praestant,
 Ne renuas, oro, quoque nostro viuere cantu.
 Est aliquid per secla duo bene de orbe mereri,
 Cui quibus incumbit tot tantaque fulcra ministras.
 Quippe sinu florem populorum fumis alendum,
 Terrarum patiens mater benedicta vocari.
 Quis ponat numerum, quot quouis tempore ciues,
 Quum patriae dulcis careant amplexibus vltro
 Ad tua templa volent per montes, saxa, per vndas.
 Impediunt frustra longa interualla viarum.
 Tanta fames veri! nostris in fontibus omnes
 Hanc explere iuuat, bene qui gustauerit, ille
 Thesauris gaudet; superant qui pondere arenas
 O! Pactole, tuas, dum numquam taedia ducant,
 Dic mihi per quod opus, quid agens, quo numine culto
 O! *Salana* tuum clarum sis nomen adepta
 Tam cito? Dic famam per quas seruaueris artes
 Tot per secla tuam? Tantumne valere videntur
 Humanae vires?

DEVS est tibi nominis augur.
 Quilibet hunc reperit secum tua fata volutans,

Quos

Quos inter belli strepitus, quo viscera terrae
 Flagrant patriae, tua sint fundamina iacta.
 Nam tot vbiq̄ue dolis hostes sua tela vibrabant,
 Vt renouata modo fidei sibi castra timerent,
 Ni noua praestiterint hanc propugnacula tutam.
 Haec Deus exstruxit, licet esset nulla salutis
 Spes. Populus praestans heroum venit Olympo
 Missus vt haec tegeter, qui relligionis honorem
 Atque Dei causam miro conamine curant.
 Tantaē molis erat terrarum condere templum,
 Urbem *Ienensem*, sedemque dicare perennem
 Salicolis musis! Somno dubiisque sepultus
 Orbis erat tenebris. Lucefcit et induit orbis
 Sponte nouam faciem dum tu, *SALANA*, corufceas.
 Sic nocturna Pharos, quam gens nilotica struxit
 Lux erat in tenebris, timidus dum turbine rerum
 Concussasque rates, sociorum fata videntes
 Infames scopulos, securo tramite mulcet
 Viuificatque homines stygiisque reducit ab vndis.

NVMINIS at non tunc solum es formata sub vmbris,
 Eius amoris adhuc monimentum caelitus exstat,
 Dum caput Augustum dederit tibi tale colendum,
 Quo nihil vtilius potuit contingere terris.
 Hic dum summa tenet redeunt iam pristina musis
 Secla, suo nondum quae liuor dente notarat.
 Iam nocet ingenium nulli. Quid neccere cesso
 Serta PATRI PATRIAE, qui Pindum Atlantis ad instar
 Sustinet atque ornat, cuius quacunque sub axe
 Nomen honosque manet, melius super aethera fulgens.

DESINE musa loqui. Gemmans num purpura nostris
 Conueniet numeris? Tenuis quid grandia tento

B

Incaſsum

Incaffum? quid homo pelagum mensuro bilance?
 Quid digito montes? Non omnia possumus omnes.
 Dic urbem quanto ditet natura decore,
 Ingenium quantum, quantum ars excellat in illa,
 Dic musea loci, dic tor monumenta probata
 Antiqui pretii, castae dic Palladis aedes.
 Dic nutritores, decus immortale Salanae!
 Nonne per hos aditus Heliconis tempus in omne
 Vnicuique patent? dum quod natura negauit
 Gaudent more patrum large tribuisse. Quid addam
 Frugalem vitam, mores, pretium leue rerum,
 Quod dudum palmam nostris effecit Athenis.

Dic, orbem quisquis longe lateque pererras,
 Dic, quibus in terris sedes magis inclita musis
 Floreat? O! quantus campus tibi, Musa, pateret
 Ni flueret tarde circum praecordia vena.
 Fac, aliquid possem, citius descendat in vndas
 Sol, quam me expediam; citius quod vitibus insint
 Innumeris vucae contendam posse referri.
 Num dicam nostris quantus sit ciuibus ardor
 Vt fiat Patrum Patriae diuina voluntas?
 An magis, ILLVSTRES PROCERES, vos tollere laude
 Poscimus aeterna, quorum clementia scepra
 Osculor? Equis enim tenerum non prodit amorem,
 Quum sub eis solis bene tam viuatur et apte,
 Vt si tantum hominum numerum, mentesque volutas
 Tam varias tecum credas me falsa docere.
 Quid dicam numerum famamque fidemque docentum,
 Qui non impensis pareunt nullique labori,
 Omnibus vt rerum pateant penetralia, quarum
 Mens humana capax? Vtinam mea musa valeret
 Ingenio tantum! Restet pars vltima vitae

Tam

Tam longe, vt dignas possim perfoluere grates
 Munere pro tanto. Licet his qui texere carmen
 Desudar, pelago videatur tradere guttam.

QVEIS celebrem verbis tot tantaque vincla Virorum?
 Indociles vulgare loqui, deducere certant,
 Ingenium quid alat, quouis quid in ordine rerum
 Verum, quidque bonum, quid iustum, quid sit honestum,
 Quid sit et in studiis diuinum, quid sit inane,
 Quae veneres linguae? Placeat conamine fausto
 Teutonis in terras Latium transducere totum;
 Tollere siue iuuet patrii sermonis honores.

SED cur ad VESTRAS, meum opus, contendere laudes
 Haesito, FAVTORES, Latii genuina propago,
 Prima dicta mea summa dicenda camena,
 Gloria Ienensis Pindi non vltima. -- Quantas
 Intendant grates ardentia pectora propter
 Concessam sedem, semper mea vota docebunt,
 Vsque minora TVIS meritis, sint maxima quamuis.

SIT TVVS ILLVSTRIS MAECENAS, ordinis omne
 Et decus et columen, faustus! Desunt mihi verba
 Digna eius meritis et vox mea faucibus haesit.
 O! Vtinam nostrae redeant super aethera fero.
 Deliciae! hoc vno complectimur omnia voto.
 Dicere nec potero praestantia facta VIRORVM,
 Quorum virtutem verumque cupido tuendi
 Dirigit has musas, communia iura ruetur
 Consiliisque iuuat. Sua stet fortuna cuique
 Vt pia vota iubent, volitans quem fama per vrbes
 Reddidit insignem VOBIS dum viuit honori;
 Adsit, siue colat diuerso sole calentem

B 2

Terram.

2/10 100 62 x 2899876

XII DE LAUDIBVS IENAE ORATIO

VD 18

Terram. Quae studii socii vos vincula iungunt
Sint irrupta! Dehinc *Ienensis gloria* surgit
Nescia metarum, donec collabatur orbis.

DVM, Pater Omnipotens, nostrae Augustum caput vrbis
Conserues, maneatque diu spes nostra superstes.
Auspice quo Salana nihil nisi tollere plausus
Curat, queis soluat grates; nec vocibus vllis
Has poterit. Citius cursu Tu, O Sala! supino
Ad fontes redeas, citiusque cacumina montis
Subsident, haec quam vanescat dulcis imago
Mentibus ex nostris, quas hunc sacramus in vsum.

ANNOVE, summe Deus, votis, si nostra Salana
Est tuum opus, seruas duo quod per secla paterne.
Tempora Io! properetis Io! cito adeste precamur,
Quum pia thura Deo nostris adolemus in aris,
Ac noua concipimus sollempni tempore vota,
Omnibus expletis. *Latii gens docta reuersi,*
Queis artem sacram Clio concessit et ignes
Pandite, tempus adest, Helicon a Iô! rendite plectra!
Fallor? an omne nemo resonat iam? carmina nostra
Amplius ecquis amat? Melior ferit aethera clamor,
Et noua progenies sollempnia iubila fauste,
Hoc erit in fatis, iterat post secula.

DIXI.

Pom Yc 100, aK

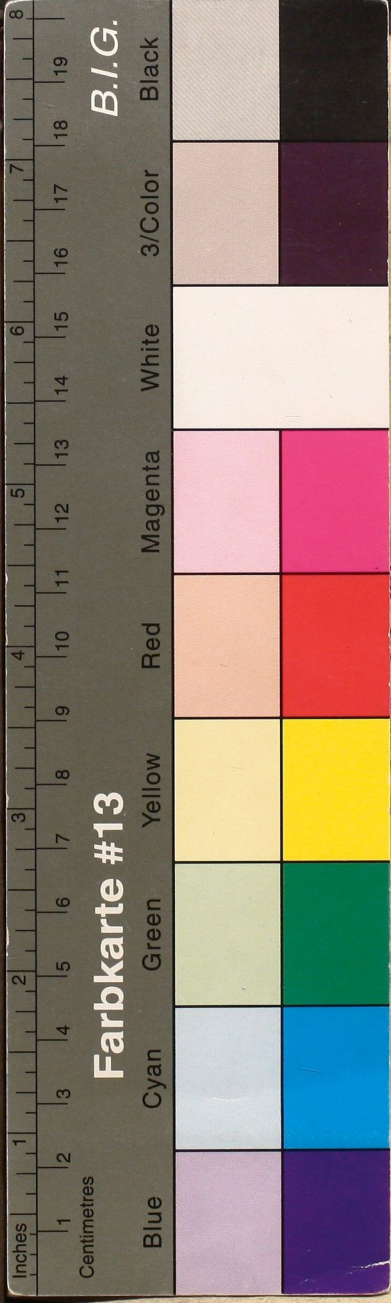
ULB Halle

006 013 716

3

B.I.G.

Farbkarte #13

DE
V D I B V S
 I E N A E.

I E N A E
 E R I S S C H I L L I A N I S
 C I D C C L V I.

Yc
 100

